

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΛΥΓΗ

La presse est le clairon vivant qui sonne la diane des peuples

ἤτοι—ἡ δημοσιογραφία εἶνε ἡ ζωσα σάλπιγξ, ἡ κροτοῦσα τὸ ἐγερτήριο τῶν λαῶν.
(Βίκτωρ Οὐγκώ).

Ετησία δυνάμει διὰ τοὺς ἐν ΚΥΘΗΡΟΙΣ δρ. 2.—Διὰ τοὺς ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ καὶ ΠΕΙΡΑΙΕΙ δρ. 4.—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ὁ.Χ.3

Οἱ ἀληθογραφῶντες πρὸς τὴν ΔΙΕΘΝΕΣΤΗΝ δέον τ' ἀπεσθῆναι εἰς τὸ Ἐκδοχέον Ἐπιάννδος, ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΜΕΤΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Τέσσαρες τεσσαρακοστὴς ἔστι νηστείας ἀγία ἡ ἡμετέρα τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, παραλαβούσα ταύτας ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, ὥς καὶ τρεῖς εὐλαβῶς, ἐνθα εἰσέτι δὲν εἰσέδυσεν ἡ εὐγένεια καὶ ἡ ὑψηλὴ ἀνταρρόχ' τῆς Δύσεως, ἀποδιώκουσα τὴν ἄεστον, τὴν ἀγροίκαν, τὴν ἀπολίτιστον ἀγωγὴν, τὴν ἑλληνικὴν. Αἱ τέσσαρες αὗται νηστείαι εἶνε ἡ τοῦ Σαρανταήμερου, ἡ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ ἡ τοῦ Δεκαπενταγυῖστου. Ἐκ τούτων καθαρῶς νηστεία ἀγεται, μετ' αὐστηρότητος ἀπύχουσα ἐλαίου καὶ οἴνου, πλὴν τῶν Σαββάτων καὶ Κυριακῶν, μόνον ἐν τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ καὶ τῇ τοῦ Δεκαπενταγυῖστου, ἐν αἷς καὶ ἰχθύος κατάλυσις γίνεται, ἐντὸς τῆς Μεγάλης μὲν Τεσσαρακοστῆς τῇ ἑρτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῇ τῶν Βαίων, ἐντὸς δὲ τοῦ Δεκαπενταγυῖστου τῇ ἑρτῇ τῆς Μεταμωρφώσεως. Αἱ δύο δὲ ἄλλαι νηστείαι, ἡ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ ἡ τοῦ Σαρανταήμερου, κυρίως δὲ εἶνε νηστεία, διότι πλὴν τῶν τετράδων καὶ παρασκευῶν, ἰχθύος καὶ ἐλαίου καὶ οἴνου γίνεται ἐν αὐταῖς κατάλυσις.

Καὶ αἱ μὲν τρεῖς ἄλλαι νηστείαι δὲν παρεδόθησαν μὲν ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἀλλ' ἡπειδὴ ἡ ἀρχὴ τῶν ἀνάγεται εἰς ἀρχαίους τῆς Ἐκκλησίας χρόνους, τελεῖται ὑπὸ σεπτῶν αὐτῆς Πατέρων τοῦ δ' αἰῶνος, θεωροῦνται σεβάσται καὶ εὐλαβῶς τηροῦνται ὑπὸ τοῦ δοθεῖντος πληρώματος, διότι ἡ ἀρχαία συνήθεια ὥσπερ νόμος κρατεῖ ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ἄλλ' ἡ Μεγάλη καλυμένη Τεσσαρακοστὴ εἶνε ἀρχαιοτάτη, ρθάνουσα μέχρι τῶν χρόνων τῶν Ἀποστόλων, ὡς ὑπ' αὐτῶν τούτων θεσπισθεῖσα. Ἀρχεται δὲ τῇ ἐπαύριον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου καὶ λήγει τὴν νύκτα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, συγκεκριμένη ἐξ ἑβδομάδων ἐξ κυρίως μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Βαίων ἀλλ' αἱ τεσσαράκοντα αὐτῆς ἡμέραι ἡῤῥησαν, προστεθείσης ἐν συνεχείᾳ καὶ τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Ἑβδομάδος τῶν Παθῶν μέχρι τῆς Λαμπροφάνου ἡμέρας.

Ὁ πολυγραφώτατος ἐκκλησιαστικὸς συγγραφεὺς τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν Νικηδόμος ὁ Ἀγιορείτης σαφῶς ἐξηγεῖ τὴν αἰτίαν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἐν τῷ Πηδαλίῳ, ἐρμηνεύων τὸν 30' κανόνα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὅστις περὶ τῆς νηστείας διαλαμβάνει: «Τὴν μὲν γὰρ Ἀγίαν Τεσσαρακοστὴν νηστεύμεν, λέγει, κατὰ τὸν θεῖον Χρυσόστομον (ἐν λόγῳ εἰς τοὺς τὰ πρῶτα Πάσχα νηστεύοντας) ὅχι διὰ τὸ Πάσχα, ὅχι διὰ τὸν Σταυρὸν, ἀλλὰ διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. Ἐπειδὴ τὸ Πάσχα δὲν εἶνε ὑπόθεσις πένθους καὶ νηστείας, ἀλλ' εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς. Ὅθεν δὲν πρέπει νὰ λέγωμεν ὅτι πένθουμεν διὰ τὸν Σταυρὸν. Οὐ γὰρ δι' ἐκεῖνον πένθουμεν, ἀλλὰ διὰ τὰ ἰδικὰ μας ἀμαρτήματα.

Νηστεύμεν δὲ τὴν τεσσαρακοστὴν κατὰ μίμιν σιν τοῦ Κυρίου, ὅστις ἐνήστευσεν ἐπὶ τοῦ Ὄρους ἡμέρας τεσσαράκοντα. » Ἀποδεκτικῶς δὲ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ καλεῖ τὴν νηστείαν ταύτην ὁ σοφὸς ἐν ἱερομονάχοις Ματθαῖος ὁ Βλάσταρις κατὰ τὸ 1335 ἔτος ἀκμάσας, εὐφρατατον κατασκευάζων ἐν τῷ ν ο μ ο κ α ν ο νι αὐτοῦ ὑπολογισμόν, δν' ὁ Νικηδόμος γλαφυρὸν ἀπακαλεῖ. «Τὸ ἔτος

λέγει. ἔχει 365 ἡμέρας καὶ ἡ τεσσαρακοστὴ ἔχει ἐπτά ἑβδομάδας, ἐξ ὧν ἀφαιρούμεν τὰ σάββατα καὶ τὰς Κυριακὰς εἰς τὰς ὁποίας γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου, ἔχομεν 35 ἡμέρας προσθέτοντες τὸ μέγα Σάββατον γίνονται 36, ὁ δ' ἀριθμὸς οὗτος εἶνε ἀποδεκτικῶς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἐκ 360 ἡμερῶν, προσθέτομεν καὶ τὴν νύκτα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου ἕως τὸ πρῶτ' τῆς Λαμπρᾶς, ἡμῖσιον ἡμέραν διὰ τὰς πέντε ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, αἱ ὁποῖαι ὑπολείπονται, καὶ ἰδοὺ ἔχομεν τελείαν τῶν 365 ἡμερῶν τὴν ἀποδεκτικῶς. »

Ἡ νηστεία αὕτη αὐστηρῶς ἐτηρεῖτο ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων. Δὲ μέχρι σήμερον σ α ρ α κ ο σ τ ῆ ν λέγων ὁ λαὸς, ἐννοεῖ τὴν νηστείαν. Καὶ τὰς ἡμέρας δὲ καὶ ἰσχνὰς καὶ ρύσαι κατακληκτικὰς γυναικας, καὶ διὰ τοῦτο ὑψηλότερας τοῦ ὄντος φαινομένης, σ α ρ α κ ο σ τ ῆς καλεῖ παλίων ὁ λαὸς, ὁ ἀπαίδευτος, ἀλλὰ ρύσαι εὐφύης ἑλληνικὸς λαὸς. Ἄλλ' οὐδὲ γύμνοι τελούνται κατὰ τὴν μεγάλῃν Τεσσαρακοστὴν συμφώνως πρὸς τὸν νόμ. κανόνα τῆς ἐν Αἰδοικαῖα συνόδου, ὅστις αἱ ἡμέραι ταύτης, παρατηρεῖ ὁ Νικηδόμος, εἶναι ἡμέραι νηστείας καὶ προσεχῶς κατὰ τὸ ὑπὸ Ἰωάν. τοῦ προφήτου ρηθέν: α Ἀγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν, ἐξελεῖτω νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ, καὶ νύμφη ἐκ τοῦ παστοῦ αὐτῆς. »

Σεμνότερα δὲ ἡ Ἐκκλησία καθήρτισε τὰς ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ ταύτῃ ἀκολουθίας μετὰ καταπληττοῦσης κατανύξεως. Τὸ τριψῆδιον ἐπιδεικνύει ἐν αὐτῇ πλήρεις γλυκυτάτης καὶ ἡπιωτάτης μελωδίας ὕμνους μελαγχολικῶς σεμνοὺς, ἀλλ' ἐξαρτικούς τῆς ψυχῆς, ἢν παρακλύδονται οἱ δεῖσι μελωδοὶ νὰ τηρῇ οὐχὶ νηστείαν μόνον σωματικὴν, ἀλλὰ νηστείαν καὶ νεκρώσιν τῶν πνῶν, ἐνάσκησιν τῶν ἀρετῶν καὶ ἐν γένει τὰς ἡ γαληνωτάτην καὶ σώφρονα.

Καθὼς δὲ ἐν ἀπάσῃς ταῖς ἀκολουθίαις τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας ἀναρτῶνται τὸ σοφὸν τῶν διαταξάντων αὐτὰς Πατέρων, οὕτω καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ ἐνορῶμεν εὐφῶς συνέσιν περὶ τὴν τοποθέτησιν αὐτῆς ἐν μηνὶ Μαρτίῳ. ὅτι ἡ ρύσαι ἐγκυμονοῦσα ὑπὸ μελαγχολικῆς περιβάλλεται ἐκρινῆς ὀμίχλης, μετὰ τὴν ὁποίαν, διαλυθεῖσαν, θ' ἀναλήψῃ ἡ διηγιμένη Πλάσις, φαινή καὶ μερβόλος καθάπερ τὸ Πάσχα μετὰ τὴν καθήρεσιν τῆς νηστείας.

ΓΕΩΡΓΙΚΑ

Περὶ περονουπόρου

Ἐξωτερικὴ ἐκδήλωσις καὶ χαρακτῆρας τῆς νόσου.

(Συνέχεια ἰδε προηγούμενον ἄρθρον).

2). Ἐπὶ τῶν κληματίδων. Ὡς ἀνεστέρας μὲν ἔδῃ, ὁ περονόσπορος προσβάλλει τὰ τρυφερά πράσινα μέρη τῶν κληματίδων, ἀναπτύσσεται δὲ συνήθως ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας χωρὶς νὰ ἐπιφέρει μεγάλην ζημίαν. Ἡ προσβολὴ ἀρχίζει παρὰ τὰ γόνατα (κόμβους) καὶ ἐξαπλοῦται βαθμικῶς ἐπὶ τῶν μεσογονατίων, τὰ ὅποια λαμβάνουσι διαδοχικῶς πελιδνόν, τεφρόν, καὶ μελανότερον χρῶμα καθὼς παρετήρησεν ὁ Viala. Βοηθῶντος τοῦ καιροῦ τὰ τρυφερά ἄκρα τῶν κληματίδων γίνονται τότε σπογγώδη καὶ ἀποξηραίνονται, χωρὶς

νὰ παρουσιάξουσιν ἐξελκώσεις, οἱ αἱ ὑπὸ τοῦ ἀνθρακος προξενούμεναι, καὶ τὰ μεσογονατία εὐκόλως ἐξαφροῦνται εἰς τὸν ἐλάχιστον κτύπον. Ἄλλ' ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι πολὺ ὑγρὸς, ἡ προσβολὴ χωρεῖ βαθύτερον ἐπὶ ἐντὸς τῶν στρωμάτων τοῦ φλοιοῦ, καὶ τοῦ ὁργανισμοῦ αὐτοῦ καταλυομένου ἡ κληματὶς ἀπορεῖ, ξηραίνεται ἡ σήπεται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προσβάλλονται καὶ κληματίδες, αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν ἤδη νὰ ἀποξυλύνονται (μεστώνουν). Τοιαύτην σοβαρὰν προσβολὴν παρετήρησα πέρυσιν ἐπὶ τοῦ ροδίτου ἐν Μικρομάνῃ, καὶ τῆς σουλτανίας ἐν Μεθώνῃ, ἐπίσης δ' ἐφέτος ἐπὶ τῆς μαυροδάφνης ἐν Μεσολογγίῳ κτλ. Πολύλοχον ἄλλως τε διέκρινα ἐπὶ τῶν κληματίδων διαφόρους ἐκδηλώσεις τοῦ περονόσπορου τῶν κληματίδων, ἀναλόγους πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν Viala καὶ Dupont περιγραφείσας. Τοιαύτην σοβαρὰν προσβολὴν τῶν κληματίδων, προστιθεμένη εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν φύλλων, ἐπιφέρει μεγάλην ἐκσθένεισιν τοῦ πρέμνου, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸν θάνατον τῶν νεαρῶν κλημάτων, καὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν παλαιότερων μετὰ ἐπανειλημμένας συνεχεῖς προσβολάς.

3). Ἐπὶ τῶν βοστρύχων. Οἱ βοστρύχοι (τὰ κοτσάνια) τοῦ βότρου προσβάλλονται ἐπίσης ὑπὸ τοῦ περονόσπορου, καὶ παρατηροῦνται ἐπ' αὐτῶν ἀλλοιώσεις, ἀνάλογοι πρὸς τὰς ἐπὶ τῶν νεαρῶν κληματίδων παρατηρουμένας. Συνήθως ἡ προσβολὴ δὲν λαμβάνει μεγάλας διαστάσεις, ἀλλὰ ὑπὸ εὐνοϊκούς ὁρους ἡ ἀποργάνωσις τῶν ἰσθῶν ἐπεκτείνεται, ἡ χαρακτηριστικὴ λευκὴ ἐξάνθησις ἐμφανίζεται, τὸ προσβληθέν μέρος τοῦ βοστρύχου νεκροῦται, καὶ διακοπτιμένης οὕτω πάσης συγκοινωνίας πρὸς τὰ τροφοδοτικὰ ὄργανα, πάντες οἱ καρποὶ ἀποξηραίνονται. Συνηθέστερον ὅμως ἡ προσβολὴ ἐκδηλοῦται ἄνευ τῆς ἐμφάνσεως τῆς λευκῆς ἐξάνθησεως ἡ ἐπιφάνεια τοῦ βοστρύχου λαμβάνει τότε χρῶμα πελιδνόν καὶ φαίνεται ὡς νὰ ἐξεματίσθη, οἱ ἰστοί, γινόμενοι μαλακοί, ἀρχίζουν ν' ἀποργανῶνται, σχίζων δὲ τὸν βοστρύχον, εὐκόλως διακρίνει τις κατὰ μήκος τῶν νεύρων γραμμὰς χρώματος γαυδούς ἡ μορφή αὐτῆς τῆς προσβολῆς τὴν ὁποίαν ἐρέτος ἰδίως σταθερῶς ἀνεύρισκον ἐπὶ τῶν βοστρύχων, πρὸ ἢ μετὰ τὸ γρύλισμα τῶν ραγῶν, εἶναι γνωστωτάτη εἰς τοὺς ἀμπελοφύλους μας, οἵτινες δικαίως τὴν φοβοῦνται μεγάλως, διότι συχνὰ ἐπιφέρει τὴν ἀνθράκωσιν καὶ τὸ τριψῆδιον τῶν ραγῶν καὶ τὴν ἀπώλειαν μεγάλου μέρους τῆς ἑσόδου. Τινὲς τὴν συγγένειαν πρὸς τὸ δίδιον, ἀλλὰ διακρίνεται αὐτοῦ εὐκόλως, καθόσον τοῦτο ἀπλοῦται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας καὶ δὲν ἐπιφέρει ἐσωτερικὰς ἀλλοιώσεις ὡς αἱ ἀνωτέρω.

4). Ἐπὶ τῶν ἀνθέων καὶ νεοπύκτων σαγῶν. Ὁ περονόσπορος προσβάλλει ἐπίσης τὰ ἀνθὰ τῶν ἀμπέλων πρὸ τῆς ἀνθήσεως (εἰς τὸ μῦρον), καὶ κατ' αὐτὴν, πρὸς δὲ, μετὰ τὴν γονιμοποίησιν (ἀπὸ δάσει) τοῦ ἀνθους, τοὺς νεοπύκτους καρπούς. Συνηθέστερον προσβάλλονται οἱ ποδίσκοι, μάλιστα εἰς τὸ πρὸς τὴν ἀνθοδόχον ἄκρον αὐτῶν, ὅπου σχηματίζεται εἰδὸς λευκοῦ δακτυλίου ἐκ τῆς ἐξάνθησεως τοῦ περικοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰ πέταλα τοῦ ἀνθους, σπανιώτερον δὲ καὶ τὰ γεννητικὰ αὐτοῦ ὄργανα, προσβάλλονται. Χάρη εἰς τοὺς εὐμενεῖς μετεωρολογικοὺς ὁρους, οἵτινες κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνθήσεως (Ἀπρίλιος, Μάιος) ἐπικρατοῦσιν, ἡ γνωστὴ λευκὴ ἐξάνθησις ἀξάνεται καταπληκτικῶς, καλύπτουσα πολλὰκις ὁλόκληρον τὸν βότρυκα κατὰ τὰς πρωϊνὰς ἰδίως ὥρας διὰ βαθμιακῶς χυνός, ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου οἱ ἡ-

μέτεροι ἀμπελουργοὶ ἔδωκαν εἰς τὴν νόσον, οὕτως ἐκδηλουμένην, τὸ ὄνομα βαμβακίδα, βαμβακίτης κλπ.

Ἡ περίπτωσις αὕτη τῆς νόσου εἶναι ἡ μάλ-
λον ἐπιφοβὸς καὶ καταστρεπτικὴ παρ' ἡμῶν, ὡς
καὶ ἐν τῇ νοτίῳ Ἰταλίᾳ. Τὰ νεαρά ἄνθη καὶ
αἱ ῥάγες, αἱ ἄρτι συμπαγεῖσαι ταχέως ἐξυμ-
βλοῦνται, καὶ ξηραίνονται ἀποπίπτουσι καὶ
ἐνῷ ἀκόμη ἐπὶ τῶν φύλλων ἀρχαῖα διακρίνονται
κηλίδες, ὅλα τὰ ἄνθη καὶ αἱ ῥάγες ἔχουσιν ἥδη
τιναχθῆ. Ἡ ἀνθόρουα εἶναι λοιπὸν ἡ φυσικὴ
συνέπεια τῆς προσβολῆς ταύτης καὶ οὐχὶ ὀρθῶς
ἀποδίδεται εἰς ἄλλας αἰτίας μόνον (ἄνθρακα
κτλ.) ἢ κατὰ τὰ ἔτη τῶν περικοσπορικῶν ἐπι-
δρομῶν ἐμφάνισις πολλῶν ριζιτῶν, ὡς κατὰ
τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη παρατηρήθη ἐν Μεσ-
σηνίᾳ. Ἡ καλλίστη ἀπόδειξις τῆς θέσεως ταύ-
της εἶναι ἡ παρατήρησις τὴν ὅποιαν ὁ Verhoef
καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἔκαμον, ὅτι εἰς τὰς διὰ
τῶν ἀλάτων τοῦ χαλκοῦ ἐγκαίρως ρυθμισθείσας
ἀμπέλους οἱ ριζίται εἶναι πολὺ σπανιότεροι.

Ἐνίοτε ἡ προσβολὴ περιορίζεται εἰς μέρος
μόνον τοῦ βότρου, ἀλλὰ καὶ ἐν ταιαύτῃ περι-
πτώσει παρατηρεῖται, ὡς συνέθη πέρυσιν καθ'
ἅπασαν τὴν νοτιοδυτικὴν Πελοπόννησον καὶ ἐρέ-
τος πολλαχθῶς, αἱ σταφυλαὶ εἶναι ἀρχαῖαι (ρεγ-
κλαί) καὶ ἀνίσφραγτοι, αἱ δὲ ῥάγες ὠριμάζουσι
διαδοχικῶς, ὑπερ σφαιρικῶς ὑποτιμᾷ τὴν ποιό-
τητα τῆς σταφίδος ἰδίως.

(ἀκολουθεῖ)

Γ. Κυριακοῦ,

Καθηγητὴς τῆς Τριανταφυλλίδειου Γεωργικῆς σχολῆς

ΛΟΓΟΣ

Β. Τζωρτζοπούλου σχολάρχου

ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίσις

τοῦ ἐν Ποταμῷ συλλόγου ἢ «Προόδου».

(συνέχεια καὶ τέλος)

Ὅλοι ἔχομεν συμφέρον νὰ ἐπιτύχῃ ὁ σκοπὸς
τοῦ συλλόγου. Καὶ οἱ κληρικοί, διότι ὁ ἀγὼν
εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τῆς θρησκείας, ὅτε
αὐτοὶ θὰ τιμῶνται ὡς πραγματικοὶ πνευματικοὶ
πατέρες τοῦ ἔθνους καὶ οἱ διδάσκαλοι, διότι ἡ
δόξα τοῦ μέλλοντος θὰ ἀνήκει εἰς αὐτούς, οἱ ὅ-
ποιοι θὰ διαπλάσωσι τὴν καρδίαν τῶν μικρῶν
παιδῶν, τῶν μελλόντων πολιτῶν καὶ οἱ στρα-
τιωτικοί, διότι ἂν ἐπιτύχῃ ὁ σκοπὸς τοῦ συλλό-
γου αὐτοῦ θὰ ἦναι ἡ βᾶσις ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ στη-
ρίζεται ἡ ἰσχύς ἡμῶν καὶ οἱ δικαστικοί, διότι
ὁ ἀγὼν εἶναι καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τῶν νό-
μων, διότι ὅταν οἱ πολλοὶ διδασκῶσιν, ὅτι τὸ
συμφέρον τῶν εἶναι νὰ ὑποφέρωσιν ἀγογγύστως
τὰς θυσίας ὑπὲρ τῆς πατρίδος, θὰ βλέπωσι τοὺς
πταίστας νὰ ἀναδέχωνται τὰς τιμωρίας ἀνευ
δυσαρρεσκείας καὶ οἱ εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν φό-
ρων καταγινόμενοι, διότι δὲν θὰ κοπιᾷζωσι διὰ
τὴν εἰσπραξίν, ἀλλὰ μόνον τῶν καὶ μετ' εὐχα-
ριστήσεως οἱ πολῖται θὰ προσέρχωνται ἐν πλη-
ρόνῳσι τοὺς φόρους καὶ οἱ ἄπλοοι ἰδιῶται, διότι
θὰ ὀλιγοστεύωσιν οἱ ὑπάλληλοι, καὶ ἐπομένως
καὶ οἱ πολῖται θὰ πληρώνωσιν ὀλιγωτέρας
φόρους.

Ὅλοι λοιπὸν ἔχομεν συμφέρον νὰ ἐργασθῶμεν
ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐδραιώσεως τῶν ἀρχῶν
τοῦ συλλόγου. Μὴ νομίσῃ κανεὶς ὅτι ἀπὸ τῶν
ἐαυτὸν του δὲν ἐξαρτᾶται τίποτε, διότι αὐτὸς
εἶναι μικρὸς καὶ τιποτένιος. Ἐκαστος ἔχει τὴν
θέσιν του, ὅσον μικρὸς καὶ ἂν εἶναι, ὅπως εἰς
τὴν οἰκοδομὴν καὶ αὐτοὶ οἱ κόκκοι τῆς ἄμμου
ἔχουν τὴν ἀξίαν των. Ἐκαστος λοιπὸν πρέπει
νὰ ἐργάζεται τοιοῦτοτρόπως ὡς ἐὰν ἀπὸ αὐτοῦ
νὰ ἐξαρτᾶτο τὸ πᾶν. Ὁ σπέρμας τοῦ πορτοκα-
λίου εἶναι μικρότατος ἀπὸ αὐτὸν ὅμως δύναται
νὰ γεννηθῇ μεγάλη πορτοκαλιά, ἡ ὁποία θὰ γλυ-
κάνῃ πολλὰς χιλιάδας ἀνθρώπων.

Ἄλλ' ἂν ἡ ἀνάπτυξις τοῦ συλλόγου ἐξαρτᾶ-
ται ἐξ ὅλων ἡμῶν, τὰς περισσότερας ὅμως ἐλ-
πίδας του ὁ σύλλογος στηρίζει εἰς τὴν ἐνθερμον
ὑποστήριξιν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαβιούντων
φιλοτίμων καὶ γενναίων τέκνων τῆς πατρίδος
ἡμῶν διότι ταῦτα καὶ εἰς καλλιτέραν θέσιν εἶναι
ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ζῶντας ὡς οἱ

σκώληκες, μέσα εἰς τὸν κομματικὸν βόρβον, νὰ
ἰδῶσι τὸ ἀληθές ἡμῶν συμφέρον, καὶ ὁ κίνδυνος
τῆς ἐξοντώσεως καὶ καταπτώσεως ἀπὸ τοὺς ξέ-
νους εἶναι πλέον ἄμεσος καὶ πλησιέστερος δι' αὐ-
τοὺς παρὰ δι' ἡμᾶς.

Εὐπρόσδοκόν ὅλοι. Εὐπρόσδοκόν ὑπὲρ τῆς ἀ-
ναπτύξεως τῆς πατρίδος. Δὲν πρόκειται μόνον
περὶ τῆς δόξης, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ζωῆς ἡμῶν διό-
τι, ἂν μείνωμεν ὀπίσω εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον,
θὰ ἀπορριβθῶμεν ἀπὸ τὰ ἔθνη καὶ εἰς τὸν ὄλεθρον
καὶ τὴν καταστροφὴν θὰ καταδικασθῶμεν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΚΥΘΗΡΑ-ΓΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

(συνέχεια καὶ τέλος)

Γ.

Ἀγαπᾷ τὰ προοδευτικὰ κράτη. Ἡ Γαλλία
τοῦ ἐπισύρει τὴν συμπάθειαν, ἡ Ἀγγλία τὸν
σεβασμόν, καὶ ἡ Ρωσία τὸν φόβον. Τοὺς Ἰτα-
λοὺς τοὺς θεωρεῖ ἀδελφούς, λόγῳ γειτονίας, τοὺς
Ἀγγλοὺς εὐγενεῖς, διότι ἐσεβάσθησαν τὴν θρη-
σκείαν του, ἐξετίμησαν τὸν ἔθνησιν του, καὶ
ἀφῆκαν τόπον εἰς τὰς ἰδέας του. Ἀλλὰ τοὺς
Ρώσους τοὺς ὀμολογεῖται, τοὺς λατρεύοντας
τὸν αὐτὸν Θεὸν καὶ ἔχοντας τὴν αὐτὴν θρη-
σκείαν, τοὺς ἀγαπᾷ πολὺ, ἀλλὰ καὶ τοὺς φοβεῖ-
ται πλείοτερον. Ἡ ταυτότης τῆς θρησκείας ἐπι-
σύρει τὸν ἐνθουσιασμόν τῆς Κυθηραϊκῆς καρδίας,
ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνισότης τοῦ ὄγκου, ἐμποεῖ φόβον
εἰς τοῦ Κυθηραίου τὴν ὀξύνοισιν.

Τὰ Ἑλληνικὰ προῖόντα ἐνθουσιᾷ κυριολεκτι-
κῶς τὸν Κυθηραῖον, τὰ προτιμᾷ μάλιστα μυριά-
κις τῶν τελειότερων ξενικῶν, καὶ δαπανᾷ μετὰ
τόσης εὐκολίας σεβαστὸν ἐνίοτε ποσὸν πρὸς ἀ-
πόκτησιν μιᾶς φιάλης τοπικοῦ τοῦ ἐλαίου,
μεθ' ὅσου ἐνθουσιασμοῦ ἐπιτυχάνει ἐνίοτε τὴν
προμήθειαν ἐνὸς πακέτου Ἑλληνικῶν σιγαρέτων.

Διατηρεῖ μεθ' ὑπερηφάνειας τὴν Ἑλληνικὴν
ἰθαγενείαν του, καὶ εἰς τὴν τυχὸν ἐρώτησιν ἂν
εἶναι Ἑλλήν, συνήθῃ ἄλλως τε μεταξὺ Ἑλλή-
νων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἀπαντᾷ ἐνθουσιᾶς καὶ
ἐπιδεικνύων συγχρόνως μεθ' ὑπερηφάνειας τὸ δια-
βατήριόν του. Καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν αὐτοῦ
ἀναμνηστικὸν ἐπεισοδίον τι σχετικόν, καθ' ὃ ἀ-
νεδαίχθη ὁ Ἑλληνικὸς ἐγωισμὸς ἐφ' ἑμίλλῳ τοῦ
Ἀμερικανικοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ ἀνάμνησις, βλέ-
πετε, ἀκολουθεῖ πανταχοῦ, καὶ συνδέεται μετὰ
πάντα. Ὅ,τι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ περιλάβῃ ἡ
ἱστορία τὸ τηρεῖ ἡ ἀνάμνησις. Ἀλλὰ καὶ ὅ,τι
περιλαμβάνει ἐκείνη ἐπίσης, ὀφείλεται εἰς ταύ-
την. Ἡ ἱστορία περιέχει ὀλίγα, ὀλίγιστα σχε-
τικῶς, ἡ ἀνάμνησις, διασώζει τὰ πλείστα, τὰ
πάντα. Διότι, ὅ,τι ἔχει, καὶ ὅ,τι δὲν ἔχει ἱστο-
ρίαν, ἔχει ἀνάμνησιν. Ἐνὰ ταξεῖδι, μία ἐκδρομὴ,
ἐν βλέμμα, μία ἐντύπωσις, ἐν χρῶμα, μία σκιά,
τὰ πάντα, δύνανται νὰ μὴ ἔχωσιν τὴν ἱστορίαν
των, θὰ τηρῇται ὅμως ἀσφαλῶς ἡ ἀνάμνησις των.

Ἐταξείδουν ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σμύρνην. Ὁ και-
ρὸς ἦτο ἐκτάκτως λαμπρὸς, καὶ φωτεινὴ ἡ σε-
λήνη καθίστα ἄστρομασώτερον τὸν Ἑλληνικὸν οὐ-
ρανόν. Τὸ ἀτμόσφαιρον ἦτο πλήρες ἐπιδατῶν.

Ἐπιτρέπεται, ἐρωτῶ τὸν πλοίαρχον νὰ λάβω
θέσιν ἐπὶ τῆς ἰδιαιτέρας σας γαφύρας; — Εὐχαρι-
στῶς, εὐχαριστῶς, μοὶ ἀπαντᾷ, ἐκεῖ ἔδωκα θέσιν
εἰς Εὐρωπαῖόν τινα καὶ θὰ με ὑποχρεώσητε μάλ-
ιστα νὰ γνωρισθῇτε μαζὶ του. Κατέλαβα τὴν
θέσιν μου καὶ ἡ γνωριμία ἐγένετο. Ὁ Εὐρωπαῖος
ἦτο δημοσιογράφος Ἀμερικανός, ἀνταποκριτὴς
τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Υόρκης», ἤρχετο ἐξ
Ἀμερικῆς μεταβαίνων εἰς τὴν Μεσόγειον, καὶ
ἦτο τρελλὸς μετὰ τὸν Ἑλληνικὸν ὀρίζοντα. — Οἱ
Ἀμερικανοὶ ἀγαπῶσι πολὺ τὴν Ἑλλάδα, μοὶ
λέγει. Ἀπὸ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας μάλ-
ιστα, τὸ ἡμισφαίριόν μας, δεικνύει μέγιστον ἐν-
διαφέρον διὰ τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα. Εἰς ὅλα
προοδεύει ἡ μικρὰ σας χώρα, ἡ δημοσιογραφία σας
δὲ πρωταγωνιστεῖ εἰς τὴν γενικὴν αὐτὴν πρὸς
τὰ ἔμπροσ πορείαν. Ἡ παρουσία δύο κυρίων μετὰ
μιᾶς δεσποινίδος, ἐνεθουσίασαν πλείοτερον τὸν
ξένον. Ἀπολαμβάνω τώρα θαυμασιῶς τὸν ὥραϊόν
σας οὐρανόν, καὶ εὐχαριστῶ μυριάκις τὴν ὥραϊαν
σας σελήνην, ἥτις μοὶ ἐπιτρέπει καὶ ἐν νυκτὶ νὰ

θαυμάζω τοὺς μελάνους τῆς ἐπισκεπτρίας μας
ὀφθαλμούς. Ἐγελάσαμεν ἡμεῖς, καὶ ἐνεθαρρύνθη
ἐκεῖνος. — Εἰσθε ὅλοι Ἑλληνες; ἐρωτᾷ αὐτός.
Μάλιστα, μάλιστα, τῷ ἀπαντῶσιν ἐκεῖνοι, ἐξά-
γοντες, ἐκ τῶν θυλακίων των καὶ δεικνύοντες με
πολὺν ἐγωισμόν καὶ περισσοτέραν χάριν τὰ δια-
βατήριά των.

Ὁ εἰς ἦτο Κυθηραῖος, καὶ ἡ δεσποινὶς μετὰ
τοῦ ἀδελφοῦ τῆς ἐκ Λέρου. Κατόικον εἰς Αἴγυ-
πτον, ἐπέστρεπον ἐκ Παρισιῶν ὅπου ἐνεκα τῆς
χολέρας εἶχον μεταβῆ, καὶ μετέβαινον εἰς τὰς
πατρίδας των ὅπως διέλθουσι τὸ θέρος. Θαυμάζω
τὸν πατριωτισμόν σας πολὺ, προσθέτει ὁ Ἀμε-
ρικανός, καὶ τὸν ἐγωισμόν σας πλείοτερον. Διὰ
τὸ πρῶτον σὰς συγχαίρω, διὰ τὸ δεύτερον σὰς
δικαίω, ἀλλ' ὁ ἐγωισμός σας, αὐτὸς ὁ ἐθνικὸς,
μοὶ ἐπιβάλλει νὰ σὰς ζητήσω συγγνώμην, νὰ
ἀναγνωρίσω τὸν Ἑλληνικὸν ἐγωισμόν ὑπέρτερον
τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

Ὁ Κυθηραῖος λοιπὸν, διὰ νὰ ἐπικλέθωμεν εἰς
τοῦτον, εἴτε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ μένει, εἴτε ἐν τῇ
ἀλλοδαπῇ, ἐννοεῖ νὰ ἀσκή καὶ τὰ πολιτικὰ δι-
καιώματά του. Καταβαίνει εἰς τὴν πατρίδα του
παρέχει τὴν ψήφον του ἀφιλοκερδῶς, καὶ ἐνθου-
σιᾷ ἀκούων φημιζόμενον τὸν ἐκλεκτόν του. Εἰς
τὰ ἀπομακρυσμένα σημεῖα ὅπου ὀλίγοι, οἱ Κυ-
θηραῖοι ἀποτελοῦσιν οἰκογένειαν. Εἰς τὰ ἐγγύ-
τερα, ὅπου πλείοτεροι, συνιστῶσιν ἀδελφότητα.
Ἐνταῦθα ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης λειτουργοῦσα
ὡς λειτουργεῖ, ἐπισύρει ἀμέριστον τὴν ἐμπιστο-
σύνην ὅλων. Συνδράμουσα πολλούς, παρέχουσα
ἐργασίαν εἰς ἄλλους, καὶ λύουσα ἐπιτυχῶς τὰς
μεταξὺ τῶν Κυθηραίων ἀναρρομένας διαφοράς,
καθιστᾷ τὰ ὀνόματα τῶν ἱδρυτῶν αὐτῆς σεβαστὰ
καὶ ἀγαπητότατα. Τὰ ὀνόματα, Κατσούνη,
Βίκτωρα, Ἀνδρεάδης, Ταμβάκη, Πισσάνου
Ἀρώνη, Καλλιγέρη, Κασσιμάτη, Μαρέντη καὶ
τόσων ἄλλων, φέρονται εὐγνωμόνως ἀνὰ τὰ στό-
ματα πάντων. Καὶ ἔχουν δικαίον οἱ εὐγνωμο-
νοῦντες, καὶ εἶναι ἀξίον εὐγνωμοσύνης οἱ εὐγνω-
μονούμενοι, ἀλλ' ὅτι δικαίως ἀπαιτοῦσιν, οἱ δεύ-
τεροι, καὶ ὅ,τι ἐκ καθήκοντος ὀφείλουσι πάντες
εἶναι ἡ γενικὴ ὅλων εἰς τὴν Ἀδελφότητα ἐγ-
γραφὴ, καὶ ὅσοι δύνανται νὰ συνδρόμωσι καὶ
ὅσοι ἔχουσιν ἀνάγκην συνδρομῆς;

Ἐν Σμύρνη.

Ν. Α. Κατελοῦζος

Δικηγόρος

ΣΤΗΛΗ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ

Φίλε κ. Νικόλ. Δελακοδία.

Μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ πατριωτι-
κοῦ ἐνδιαφέροντος παρακολουθῶ τὰ διά-
φορα ἄρθρα σου, τὰ δημοσιευόμενα ἐν
τῇ «Κυθηραϊκῇ Ἀύγῃ». Χαίρων δέ,
δύναμαι νὰ εἰπω ὅτι ἡ ὁδὸς ἣν ἐχάραξας
εἶναι εὐθεία· ἀκολουθεῖ αὐτὴν με θάρρος
καὶ γενναίτητα, καὶ ἐσο βέβαιος ὅτι πολὺ
συντόμως θέλεις φθάσει εἰς τὸ προσδοκώ-
μενον εὐχάριστον σημεῖον.

Ἡ «Κυθηραϊκὴ Ἀύγῃ» ἐπρόβαλε
τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἡρεμίας, ταπεινῆς, ἐν-
τροπαλῆς ἡμᾶς καὶ υπερήφανος, ὅπως εἶναι
ἡ αὐτὴ εἰς τὴν Νῆσον ἐνθα ἡ Ἀφρο-
δίτη ἀπύλασε τὰ γλυκύτερα τῶν ὀνείρων
της. Καὶ εἶναι ἡρεμία, διότι δὲν ἀρέσκεται
εἰς καυχάδας, εἶναι ταπεινὴ διότι τοιοῦτον
εἶναι τὸ φρόνημα τῶν κατοίκων ἐν μέσῳ
τῶν ὑποίων ἢ «Κυθηραϊκῇ Ἀύγῃ»
κυκλοφορεῖ, εἶναι ἐντροπαλὴ διότι φοβεῖται
τὴν κακὴν συμπεριφορὰν, εἶναι υπερήφα-
νος διότι παραδέχεται ἐαυτὴν ἀνίκανον ν'
ἀντεπεξέλθῃ ἐναντίον ὕβρεων πρὸς τοὺς
ἐξ ἐπαγγέλματος ὑδριστάς. Ὑπὸ τὴν γλυ-
κειάν μορφὴν τῆς «Κυθηραϊκῇ Ἀύ-
γῃ», ὑποφαινεται ὁ ἡρεμὸς χαρακτήρ
τοῦ πολιτικοῦ σου βίου, χαρακτήρ ὑπο-

σχόμενος πολλά εἰς τὴν φιλήσυχον πα-
τρίδα μας, χαρακτήρ ἐπιβαλλόμενος εἰς
πολιτευτὰς, συναίσθησιν ἔχοντων τῶν ὑ-
ψηλῶν αὐτῶν καθικόντων, εἰς πολιτευτὰς
ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῶν γενικῶν συμφε-
ρόντων τοῦ τόπου τῶν, εἰς πολιτευτὰς
συνδέοντας τὴν ἑαυτῶν ὑπαρξιν μετ' ἐκείνην
τῆς πατρίδος, εἰς πολιτευτὰς τέλος ἀνα-
γνωρίζοντας ὅτι ἡ ν ἰ π ρ ο σ ω π ε ῖ ἄ
νδρς λαοῦ, δὲν σημαίνει ἕνας περίπατος
μέχρι Παρισίων, ἀλλὰ ἀγών, ἀφοσίωσις,
αὐταπαρνήσις, αὐτοθυσία καὶ ὁλοκαύτωμα
πρὸς τὴν πατρίδα.

Καὶ ἡ οἰκογενειακὴ σου ἀνατρο-
φὴ, καὶ ἡ τελεία ἐπιστημονικὴ μόρ-
φωσίς σου, καὶ ἡ εἰς τὰ διάφορα κέντρα
τῆς Εὐρώπης διαμονὴ σου, καθὼς καὶ ἡ
ἐν γένει μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν μας συμ-
περιφορὰ σου, πρὸς δὲ καὶ ὅσα μέχρι
τοῦδε ἐδωκομένης ἐν τῇ «Κυθῆρας»
«Αὐγῇ», μὲς παρέχουσι τὴν διαβεβαίω-
σιν ὅτι δὲν διήγες ἐπὶ τριετίαν ἐν Παρι-
σίῳ διὰ τὴν μάθησιν τὰ μυστήρια τῆς
συντακτικῆς οὐτε διέτριψας εἰς Γαλ-
λίαν Ἀγγλίαν, Γερμανίαν, Βέλγιον Ἑλ-
βετίαν καὶ λοιπὰ πολιτισμένα, κράτη διὰ
τὴν μάθησιν πῶς ἐνεργεῖται τὸ ρου-
σφῆτι, ἀλλὰ ἐπαξίως τῶν σπουδῶν σου,
ἐπέστρεψας ἔχων πλήρη συναίσθησιν τῶν
ὑψηλῶν σου καθικόντων, συνέδεας τὴν
ὑπαρξίν σου μετ' ἐκείνην τῶν Κυθῆρων καὶ
τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ, ἐννηγκαλίσθης τὴν
σημαίαν τῆς εἰλικρινείας, καὶ παρου-
σιάζεις ἐνώπιόν μας, ὑποσχόμενος ὅτι
τὴν σημαίαν τῆς ν ἰ π ρ ο σ ω π ε ῖ ἄ
νδρς λαοῦ, δὲν σημαίνει ἕνας περίπατος
μέχρι Παρισίων, ἀλλὰ ἀγών, ἀφοσίωσις,
αὐταπαρνήσις, αὐτοθυσία καὶ ὁλοκαύτωμα
πρὸς τὴν πατρίδα.

Διὰ τοῦτο ἐπαναλέγω ὅτι ἡ ὁδὸς ἦν ἐχά-
ραξας εἶνε εὐθεία, ἀκολουθεῖ αὐτὴν μετὰ
θάρρους καὶ πεποιθήσεως, καὶ ἔσο βέβαιος
ὅτι συντόμως θέλεις φθάσει εἰς τὸ ποθει-
νόν σημείον.

Ἐν Καλαμίαις τῇ 19 Μαρτίου 1898.

Σὲ φιῶ. Ὁ παιδικὸς σου φίλος
Ἀντώνιος Ἰερέως Μηνᾶ Λεβούνης.

Ο ΑΠΟ ΠΟΤΑΜΟΥ ΕΙΣ ΑΓΙΑΝ ΠΕΛΑΓΙΑΝ ΔΡΟΜΟΣ

Δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ δημότης Ποταμίων ὁ
ὅποιος ν' ἀγνοῇ ἢ νὰ μὴ παραδέχεται ὅτι, ὁ ἀπὸ
Ποταμοῦ εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν δρόμος εἶνε ἡ ζωὴ
τοῦ ὅλου. Καὶ ὅμως ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ δρόμου,
οὐδεὶς ἐρρόντισε ποτε ἀποτελεσματικῶς καὶ μετ'
ἐνδιαφέροντος, οὔτε αὐτοὶ οἱ βουλευταὶ μας ὑπὲρ
τῶν ὁποίων σκοτώνονται οἱ δημόται μας εἰς ἐκά-
στην βουλευτικὴν ἐκλογὴν.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἤδη ἐμάθωμεν ὅτι ὁ νο-
μάρχης μας διέταξε, κατόπιν ἐπανειλημμένων
ἀναφορῶν τοῦ δραστηρίου δημάρχου μας, τὸν ἐρ-
γοδότην κ. Κατσούλην ἵνα, μεταβάντων εἰς Κυ-
θρα χαράξῃ τὴν ἀπὸ Ποταμοῦ—Ἀγίας Πελα-
γίας ὁδὸν καὶ ὑποβάλῃ περὶ ταύτης ἔκθεσιν.

Ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ νέα αὕτη χάραξις καὶ ἐπι-
σκευὴ τῆς ρηθείσης ὁδοῦ θέλει γένειν οὐχὶ τσαρ-
λατάνικα οὐδὲ διὰ μπαλωμάτων κατὰ τὸ σύνθημα
πρὸς δημοκρασίαν, ἀλλὰ μετὰ πατριωτισμὸν μετὰ ρι-
στοτυμίαν καὶ εἰλικρίνειαν διὰ τὴν ἀποκτήσιν τέλος
ὁ δρόμος μίαν ὁδὸν τῆς προκοπῆς, ἀφοῦ εἶνε τῆς
πρώτης ἀνάγκης καὶ κοινῆς χρήσεως πάντων τῶν
κατοίκων τῆς νήσου.

Γνωρίζωμεν δὲ καλῶς ὅτι ὑπάρχουν πλείστοι
συνδημόται διατεθειμένοι νὰ προσφέρωσι γενναίως
συνδρομὰς, ἐὰν πεισθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων ὅτι
μέχρις ὁδοῦ θὰ ἐξοδευθῶσι διὰ τὴν ἐπισκευὴν
τῆς ὁδοῦ ταύτης καὶ οὐχὶ διὰ ρουσφετισμὸν ὠρι-
σμένων προσώπων.

Ἐν Ἀθήναις ὅσοι τῶν συνδημῶν μας εὐχα-
ρεστοῦνται νὰ προσφέρωσι τὸν ὁλόκον τῶν δυνά-
ται νὰ καταθέτωσι αὐτὸν εἰς τοὺς συνδημῶτας
μας Σωτήριον Τσαμπηρᾶν καὶ Μηνᾶ Καψάνην,
ἐκαστος τῶν ὁποίων ἐδήλωσεν ἡμῖν ὅτι προσφέ-
ρει ἀνὰ 100 δραχμὰς εἰς τὴν ἐν Ποταμῷ συστα-
θησομένην ἐπιτροπὴν ἥτις θέλει ἀναλάβει τὰ τῆς
ἐπιστάσεως εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ.

Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦ σκοποῦ μας φρονούμεν
ὅτι δεόν νὰ συστηθῇ ἐν Ποταμῷ μία μεγάλη ἐπι-

τροπὴ ἀπὸ 10 πρόσωπα, ταύτης δὲ νὰ προεδρεύῃ
ὁ Δημάρχος. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἐπιβλέπῃ τὰ
πάντα, τὴν ἀγρὴν τῶν ὁλικῶν, τὴν καλὴν διά-
θεσιν αὐτῶν καὶ τέλος τὴν ἐκτελούμενην ἐργα-
σίαν. Οὐδεμίαν πληρωμὴν ἐξόδων θὰ γίνηται πρὶν
ἢ ἐγκρίνῃ ταύτην ἡ ἐπιτροπὴ.

Ἡ Κυθηραϊκὴ Αὐγὴ εἰς τὸ ταμεῖον τοιαύ-
της ἐπιτροπῆς, προσφέρει ὡς συνδρομὴν τὰς εἰς-
πράξεις τῶν ἐκ Ποταμοῦ συνδρομητῶν τῆς ἀνε-
ρχομένης περιόδου εἰς δραχμὰς διακοσίας.

Οἱ ἐν Πειραιεὶ δύνανται νὰ ἐγγράφωσιν διὰ
συνδρομὰς εἰς τοὺς κ.κ. Ἀντών. Διακίχην καὶ
Παν. Κατσούλην. Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ εἰς τὸν κ. Λε-
ωνίδα Δελακωβίαν καὶ οἱ ἐν Σμύρνῃ εἰς τοὺς κ.
Μηνᾶ Κατσούλην καὶ Γεώργ. Π. Τσιτσιλίον.

Οἱ προσφέροντες τὸ χρέμα τῶν νὰ εἶνε βέβαιον
ὅτι θὰ ἀπανηθῇ ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ὁδὸν
Ἀγίας Πελαγίας καὶ ὅτι οἱ διαχειρισταὶ θὰ ὁρί-
σωσι λόγον μέχρι λεπτοῦ τῶν ἐξόδων τῶν.

Η ΑΝΕΙΣ ΤΗΣ Γ' ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΙΔ' ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α' ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Συντάγ-
ματος, κηρύττομεν τὴν λήξιν τῆς Γ' Συνόδου
τῆς ΙΔ' Βουλευτικῆς Περιόδου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμ-
βουλίου καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν δη-
μοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Μαρτίου 1898.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἀλ. Θ. Ζαῖμης

Ἡ Βουλὴ κατὰ τὸ 54 ἄρθρον τοῦ Συντάγ-
ματος συνέχεται αὐτοδικαιῶς τὴν πρώτην Νοεμ-
βρίου. Ἐὰν ἐπομένως δὲν ἔχομεν ἔκτακτον σύν-
δον μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἡ παρούσα κυ-
βέρνησις θὰ κυβερνᾷ διὰ Β. Διαταγμάτων.

ΚΑΘΗΚΟΝ ΚΑΙ ΑΜΟΙΒΗ!

Ἀπὸ θαυμασίων ἀγόρευσιν τοῦ ἐξ Ἐπιδά-
ρου Λουμαρῆς βουλευτοῦ κ. Κ. Παπαμιχαήλου
ἀποσπώμεν τὰ ἑξῆς:

Μετὰ τὰ φρικτὰ ἀτυχήματα, τὰ ὁποῖα ὑπέ-
στημεν ἐν τῷ πολέμῳ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θά-
λασσαν, ἀτυχήματα ἀπορρεύσαντα ἐκ τῆς ἀνικα-
νότητος ἡμῶν ἐν γένει, ἐκ τῆς κακῆς καταστά-
σεως καὶ ὁργανώσεως τοῦ στρατοῦ ἐκ τῆς παρα-
γνωρίσεως τῶν κατ' αὐτὸν ἐπὶ δεκάδας ὅλων
ἐτῶν ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας καὶ ἀνικανότητος πολ-
λῶν ἐξ ἐκείνων οἱ ἀνετίθετο διοικήσεως, πρὸς ἣν
οὐδέποτε παρεσκεύασεν αὐτοὺς ἡ πολιτεία ἐκ
τῆς ἀναμίξεως τῆς πολιτικῆς εἰς τὸν στρατὸν
ἐκ τῆς προστριβῆς τοῦ στρατοῦ εἰς τὴν πολιτι-
κὴν ἐκ τῆς παραγνωρίσεως τοῦ ἔργου ἐκείνων,
οἵτινες εἶχον προορισθῇ νὰ ὑπεραπίζωνται τὴν
τιμὴν τῆς πατρίδος, καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν λό-
γων. . . Μετὰ ταῦτα δὲ, ἀντὶ τῆς ἐπακρίβους
ἐκτιμήσεως τῶν αἰτίων τῶν καταστροφῶν καὶ
ἀποτυχῶν ἡμῶν, ἐτράπημεν εἰς τὴν ἀνεύρεσιν
προσώπων, εἰς τὴν ἀνασκάλευσιν κρυφίων σκο-
πῶν καὶ σχεδίων προβεβουλευμένων πρὸς ἡττὰν
καὶ πολλὰ ἄλλα παραπλήσια, ἅτινα ὅμως ἤδη
ἀρκεύτως διαλευκάνθησαν. Ἀντὶ δὲ νὰ κατα-
λάβῃ ἡμῶς νῦν ἀμέσως ἡ συναίσθησις περὶ τῆς
ἀνάγκης τῆς ἐπιγύσης διοικήσεως τῶν κακῶς
ἐχόντων, οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἐπράχμεν πρὸς
τοῦτο, δὲν ὑπάρχει ὁ ἐλπίζω εἰς ἄνθρωπος ἐν
Ἑλλάδι, μὴ ἀναγνωρίζων τὴν ἀλήθειαν ταύτην.
Τοῦναντίον συζητοῦμεν προσωπικὰ νομοσχέδια.

Ἀντὶ λοιπὸν μετὰ τὰ φρικτὰ δυστυχήματα,
τὰ ὁποῖα ὑπέστη τὸ Κράτος καὶ ἡ πατρίς καὶ
τὸ ἔθνος ὁλόκληρον, νὰ συνετισθῶμεν καὶ νὰ
εἰσελθῶμεν εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν ὑπενοήσαμεν,
τὴν ὁποίαν πρὸ τοῦ δυστυχήματος δὲν εἶχομεν
τὴν τόλμην ἢ τὴν δύναμιν νὰ προκρίνωμεν, ἣν
ὅμως ἐπιβάλλεται νῦν ἡμῖν ν' ἀκολουθήσωμεν,
εὐρίσκόμεθα τὴν δυστυχῶς κατωτέρω τῆς ἐπι-
φανείας εἰς τὴν ὁποίαν ἦτο ἡ Βουλὴ πρὸ τῶν
περιστάσεων. Ἐγὼ κύριοι συνάδελφοι προκειμέ-
νου περὶ προβιβασμῶν ἐπ' ἀνδραγαθίας κατὰ
τὸν τελευταῖον πόλεμον εἶμαι ἀντικρὺς ἐναντίος
καὶ θὰ εἶδον ψῆρον μέλαιναν, ἐὰν ἡρωτάμεν,
διὰ πᾶσαν ἀπονομήν ἀμοιβῆς ἐπὶ ἀνδραγαθίας.
Ἐπὶ τίσιν ἀνδραγαθίαις; Ἐπὶ ταῖς ἀνδραγα-

θίαις, ἐν συνόλῳ εἰπεῖν, ὑποχωρήσεων ἀπὸ τῶν
συνόρων μέχρις Ἀμφίρας; Ἀναφέρετέ μοι ἐν ὀνο-
μα ἐνὸς πράγματι ἀνδραγαθήσαντος, κατὰ τοὺς
ὅρους τῆς στρατιωτικῆς τέχνης, οἵτινες καὶ θε-
τικῶς ἀναγράφονται ἐν τοῖς κανονισμοῖς! Ἡλωσέ-
τις φρούριον ἐχθρικόν, ἢ πόλιν ὠχυρωμένην, ἢ
καὶ ἀπλῶς ὠχυρώμα; Συνέλαβεν ἀρχηγὸν ἐχθρι-
κῆς στρατιωτικῆς μονάδος; Συνέλαβεν αἰχμαλώ-
τον ἐχθρικὸν στρατὸν; Ἐκυρίευσεν πυροβολα-
ρχίαν ἢ σημαίαν; Ἐπιτέλεσαν ἀξιοπαίτως τὸ ἐπι-
βιβλημένον αὐτοῖς καθήκον οἱ πλείστοι, εὐτυ-
χῶς, τῶν κυρίων ἀξιωματικῶν ἔμειναν εἰς τὰς
θέσεις τῶν, δὲν ἐφυγόν πρὸ τοῦ ἐχθροῦ πρὶν ἢ
διαταχθῶσι νὰ ὑποχωρήσωσιν, ὡς ἐφυγόν ἄλλοι
δυστυχῶς πρὸ τῆς διαταγῆς. Τοῦτο ὅμως λέγε-
ται ἀνδραγαθία; Οὐχί! Λέγεται ἐκπλήρωσις κα-
θήκοντος ὑπεράτατος, ὀφειλομένου πρὸς τὴν πα-
τρίδα, ἀλλὰ καὶ ἐπιβληθέντος ὑπὸ τῶν νόμων
τῆς πολιτείας, κατ' ἐμὲ. Ἀπορῶ δὲ πῶς χα-
ρακτηρίζεται ἄλλως παρὰ τῶν προβημάτων εἰς ἀπο-
νομὰς τιμῶν καὶ διακρίσεων καὶ ἀμοιβῶν. Ἐγὼ
ἔχω περὶ τῶν ἀνδραγαθιῶν τὴν αὐτὴν γνῶ-
μην, ἣν ἔχει καὶ ὁ νόμος. Ἐγὼ τὴν γνῶμην ὅτι
οὐδεὶς ἡνδραγαθήσει κυριολεκτικῶς. Οὐδεὶς ἀξιο-
ματικὸν δύναται νὰ ἀναφέρῃ τις ὅτι ἔσυρε τὸ
ἔρπον ἀπὸ τῆς θήκης, ὅτι εἶπεν εἰς τοὺς ὑπ' αὐ-
τὸν ἄνδρας: «Εὐμρὸς! Μετ' ἐμοῦ κατὰ τοῦ
ἐχθροῦ!» καὶ ὅτι ἐξεδίωξε τὸν ἐχθρὸν, ἐκυρίε-
υσεν θέσεις, σημαίας κλπ.

ΚΥΘΗΡΑ·Ι·ΚΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ἀναχωρεῖ σήμερον διὰ Κύθηρα, ὅπως διέλ-
θῃ τὰς ἐσπᾶς τοῦ Πάσχα ὁ κ. Νικόλαος Δε-
λακωβίος.

— Ἐπίσης ἀναχωρεῖ διὰ Κύθηρα ἡ κυρία
Χρυσάνθη Β. Γλυτσῶ μετὰ τοῦ θεοῦ τῆς Ν.
Κασσιμάτης καὶ θείας τῆς Ἑλένης Τζανέτου.

— Ἀφίκετο ἐκ Σμύρνῃς τὸ ἐπὶ τῆς προκομαίας
γνωστοῦ καφενεῖου ἢ «Ἀλάμπρας».

— Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὸν ἐν Πειραιεὶ
συμπολίτην κ. Χαράλαμπον Μαυρομάτην διὰ τὸν
σκληρὸν θάνατον ἀμφοτέρων τῶν τέκνων τοῦ
Θεοδώρου καὶ Κατίνης, συμβάντα αἰσινδιῶς.

— Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Σμύρνῃς ὑπὸ
ἡμερομηνίαν 17 Μαρτίου ὅτι, κατὰ κράτος ἐλύ-
πησε πᾶσαν τὴν κυθηραϊκὴν παροικίαν ὁ αἰφνί-
διος θάνατος τοῦ Σοφίου Γεωργίου Παύλου Πι-
ττήρη, οὗ τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς συλλυπού-
μεθα ἐγκαρδίως. Ἡ κηδεὶα τοῦ ἐν Κίος-Τεπέ
ἐγένετο μεγαλοπρεπὴς καὶ συγκινητικὴ, παρη-
κολούθησαν σχεδὸν πάντα τὰ μέλη τῆς κυθη-
ραϊκῆς παροικίας, ἡ δ' ἐταιρία Φωτεινοῦ—Κο-
σσιμάτης πενθοῦσα, εἶχε μερίστιον τὴν σημαίαν ἐπὶ
ἀμφοτέρων τῶν ρυμουλκῶν βαπορακίων τῆς.

— Ἀναχωροῦσιν ἐπίσης διὰ Κύθηρα οἱ κ. κ.
Κοσμάς Τσιτσιλίος καὶ Κωνστ. Χιαντιάς ἐμ-
ποροὶ ἐν Ποταμῷ.

— Ἀφίκετο ἐξ Αἰγύπτου ὁ κ. Κρίθαρης Κο-
κίλης, μεταβάντων εἰς Κύθηρα.

— Ἐπίσης ἀφίκετο ὁ κ. Παναγ. Πανᾶρετος
ἢ Νότος.

— Τὴν προσεχῇ ἐβδομάδα ἀναχωρεῖ διὰ Κύ-
θηρα ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐν Ἀθήναις μεγάλου
ἐμπορικοῦ καταστήματος Μαγγιῶρος καὶ Θεο-
δωρακάνης διὰ τὴν πώλησιν τῶν ἀρίστων ψε-
καστήρων, συστήματος Ῥολέ, ὁ κ. Κοσμάς
Μαγγιῶρος, ὅστις προθύμως θέλει ὑποδείξει εἰς
πάντας τοὺς συμπολίτας τὸν τρόπον τῆς χρή-
σεως τῶν ψεκαστήρων αὐτῶν. Φέρει μαζί του
περὶ τοὺς 20 καὶ εἶναι ἐφοδιασμένος μετὰ ὅλα τ'
ἀναγκαῖα δι' ὧν οἱ συμπατριῶται μας δύνανται
νὰ κάμουν χρῆσιν μόνον τῶν.

— Ἐπανεκάμψεν ἀπὸ τῆς ἀπὸ τὸν κῶ-
πον τῶν Κιλικίων περιόδου τοῦ ὁ πρὸς ἐπιθεώ-
ρησιν τῶν φάρων καὶ φανῶν μεταβάς μηχανικός
τοῦ Β. Π. κ. Παναγιώτης Μ. Κύπριος διελθὼν
καὶ ἐκ Κυθῆρων, καμίσας τὰς ἀρίστας ἐντυπί-
σεις ἐκ τῆς θερμῆς ἢ ἐτοχεν ὑποδοχῆς ἐκ μέ-
ρους τῶν πολυπληθῶν συγγενῶν καὶ φίλων του.

— Ἀφίκετο ἐπίσης ἐκ Κυθῆρων ὁ κ. Κωνστ.
Μώτης μετὰ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ τοῦ Πανα-
γιώτου μεταβάντων εἰς Σύνδον τῆς Αὐστραλίας,
ἐνθα πολλοὶ τῶν ἡμετέρων πατριωτῶν εὐρίσκον-
ται ἐγκατεστημένοι τῇ συνδρομῇ τοῦ ἄρτι ἀποβί-
σαντος Ἀ. Κομηνοῦ οὗτινος ἡμνήμη ἔσται αἰωνία.

ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΝΗΣΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ

παρά του εκ Κυθωνίας της Κρήτης 'Ιωάννου Μιχάλη
κατά το έτος 1825, το πρώτον δε νυν εκδομένην
(συνέχεια ιδε προηγούμενων αοιμάτων).

Επειτα λοιπόν, η Δωρική αυτή εις Κύθηρα αποικία να έγεινε υπέρ τα εκατόν έτη μετά την άλωση της Τρωάδος περίπου, δηλονότι τὰ 1170 πρὸ Χριστοῦ, ὅτι δὲ ἦν οἰκουμένη καὶ πρὸ τῆς καθόδου εἰς αὐτήν, καὶ ὅτι πρὸ ταύτης συν- ἔδη ἡ τῶν Φοινίκων ἀποικία, ἀποδεικνύεται ὁ- πωσοῦν ἐκ τῆς ρηθείσης Θουκυδίδου συγγραφῆς, διαλαμβανούσης ὅτι οἱ Κἄρες καὶ Φοινίκες κατό- κησαν τὰς περισσοτέρας νήσους τοῦ 'Αρχιπελά- γους πρὸ τῆς ἐρώδου τοῦ Μίνως, Βασιλέως τῆς Κρήτης εἰς αὐτάς, τῶν ὁποίων ὁ ρηθεὶς συγγρα- φεὺς ὁμολογεῖ νὰ ἐστάθῃ παλαιότατος ἀπ' ὅσους εἶχεν ἐξ ἀκοῆς ἔτι δὲ ἐναργέστερον ἀποδεικνύε- ται καὶ ἐκ τῆς 'Ομήρου 'Ιλιάδος εἰς 'Ραψωδίαν καθ' ἣν ἀναφέρει ὅτι ὁ Μηριόνης κοινὰ εἰς τὰ λοιπὰ ὅπλα, ἔδωκεν εἰς τὸν 'Οδυσσεὺς καὶ μίαν περικεφαλαίαν ἐκ δερμάτος κατασκευασμένην, ἣτοι ἐσώθεν μὲν ἦν ἐσφιγμένη ἀπὸ πολλὰ λωρία, ἔξωθεν δὲ, ἐπροφαίνοντο ἔνθεν καὶ ἔνθεν ὀδόντες χοίρου λευκοὶ πυκνοὶ καὶ ἔντεχνα κατασκευα- σμένοι καὶ εἰς τὸ μέσον αὐτῆς ἠνοίγετο ἕνας πῖ- λος. Αὐτὴν λοιπὸν ποτὲ ὁ Αὐτόλυκος τὴν εἶχεν ἀρπάσει ἀπὸ τὸν 'Ερμενίδου 'Αμύντορα, ἀνω- ρύξας ὑπὲρ ταύτης τὸν ἰσχυρὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν Σκάνδειαν ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς τὸν Κυθή- ριον 'Αμφιδάμαντα, αὐτὸς δὲ εἰς σημεῖον ξεινίας πρὸς Μίλων τὸν κρήτα (α). 'Αποδεικνύεται λοι- πὸν ὅτι ἡ νῆσος ἦν οἰκουμένη πρὸ τῶν Τρωϊκῶν καὶ πρὸ τῆς καθόδου τῶν Δωριέων εἰς αὐτήν, καὶ ὅτι οἱ Φοινίκες ἐχρημάτιζαν οἱ πρῶτοι γνωστοὶ οἰκῆτορες ταύτης.

Ὁ 'Ομηρος παρίστη διὰ τῆς ἐκτεθείσης αὐ- τοῦ διηγήσεως, ὅτι ὑφίστατο ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν ἡ πόλις Κύθηρα, ἐξ ἧς ὁ 'Αμφιδάμας καὶ ἡ Σκάνδεια, εἰς τὴν ὁποίαν διατρίβων ὁ Αὐτόλυ- κος ἔδωκε τὴν περικεφαλαίαν πρὸς αὐτόν, διότι τὸ Σκάνδειον εἰς 'Ομηρικοὺς στίχους ἀντὶ τοῦ εἰς Σκάνδειαν ἐκλαμβάνεται κατὰ ποιητικὴν ᾠ- δεϊαν.

Ἡ βεβαία λοιπὸν κατὰ χρονολογίαν ἐνοίκη- σις τῆς νήσου ταύτης, ἀνάγεται μέχρι τῆς σῆ- μερον εἰς χρόνους 2994 ἀρχομένη ἐκ τῆς κα- θόδου τῶν Δωριέων μετὰ τὰ τρωϊκά, δηλονότι κατὰ τὸ 1170 πρὸ Χριστοῦ, ἐγκαταλειμμένη- ται δὲ ἡ πρὸ ταύτης, τῶν Φοινίκων, ὡς ἄδηλος κατὰ χρονολογίαν, πρέπει ὅμως καὶ αὕτη νὰ ὑπο- τεθῇ πρὸ τοῦ ρηθέντος Μίνως τοῦ Βασιλέως τῆς Κρήτης, πλὴν ἀγνοεῖται, ἐὰν ἐστάθῃ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἢ τοῦ τρίτου ὅστις ἐκτέτατο ναυτικὸν καὶ ἐκυρίευσεν τὰς 'Αθήνας καὶ πολλὰς νήσους, ὁ ὁποῖος πιθανῶς εἶναι περὶ οὗ ἀναφέρει ὁ Θουκυ- δίδης καὶ ἐθασίλευε περὶ τοῦ 1300 πρὸ Χριστοῦ, ὅθεν συμπεραίνεται ἡ ρηθεῖσα Φοινικὴ ἀποικία νὰ ἦναι ἀρχαιοτάτη.

Οἱ Φοινίκες ἀποδεικνύονται νὰ ἔφερον εἰς τὰ Κύθηρα καὶ τὴν ὀρησκίαν τῆς Οὐρανίας 'Αφρο- δίτης, καὶ ἐξ αὐτῆς νὰ μετεδόθη καὶ εἰς τὴν λοιπὴν 'Ελλάδα, καὶ ὅτι νὰ φιλοδόμησαν βωμόν, εἰς αὐτὴν καθιερωμένον. Ἡ Θεὰ αὕτη εἶναι λα- τρευομένη παλαιότατα ἐν Συρίᾳ τε καὶ Φοινικῇ ὅθεν ὡς ἐκ τούτου τὴν συνεκόμισαν εἰς τὰ Κύ- θηρα, καὶ ἔτι, διὰ νὰ εἶναι εὐπροσεκτικώτερα καὶ σεβαστωτέρα εἰς τοὺς τῆς νήσου οἰκῆτορας, καθότι ἡ ὀρησκία εἶναι ἡ βᾶσις καὶ ὁ χαλινὸς πάσης ἀν- θρωπίνου κοινωνίας.

Ὁ 'Ηρόδοτος διηγεῖται ὅτι οἱ Σκυῖται νὰ ἐσύλησαν ποτὲ τὸ ἐν Σκάλωνι τῆς Οὐρανίας 'Α- φροδίτης 'Ιερόν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀρχαιοτάτον, διότι τὸ ἐν Κύπρῳ αὐτῆς 'Ιερόν, ὡς οἱ ἴδιοι Κύ- πριοι ὁμολογοῦσιν ἐξ ἐκείνου ἐγένετο, καὶ τὸ ἐν

(α). (Θουκυδ. Β. α'.)

κ'. 'Ιλιάδος τὴν β' ἀ ποτ' ἐξ 'Ελκιδῶνος ἀμύτορος ἐμονίδαο.

'Εξέλετ αὐτόλυκος πικινὸν δρόμον ἀντιτορήσας. Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ 'Αμφιδάμαντι. 'Αμφιδάμας δὲ Μύλῳ δῶκε ξεινοίκιον εἶνε.

Κυθήροις οἱ Φοινίκες ἔκτισαν ἐξ αὐτῆς τῆς Συ- ρίας οὐτε, ἀλλὰ καὶ ὁ Πausanias τὸ ἴδιον προ- μαρτυρεῖ λέγων, ὅτι οἱ Κυθηριοὶ παρέλαβον ἀπὸ τοῦς Φοινίκας καὶ σέβονται τὴν λατρείαν τῆς 'Αφροδίτης (β).

Ὁ ἐν Κυθήροις αὐτὸς βωμός. ἦν ἀρχαιοτά- τος καὶ ἱερώτατος πάντων τῶν ὅσοι ἦσαν τῆς 'Αφροδίτης εἰς τὴν 'Ελλάδα κατὰ τὸ ἐν αὐτῷ ἱστάμενον ἄγαλμα, ὅπερ ἦν ὀπλισμένον κατὰ τὸν Πausanias (γ) ἡ ὀπλισις αὕτη φαίνεται νὰ πα- ράγεται ἐκ τοῦ διότι ἡ 'Αφροδίτη κατὰ τὸν σχο- λαστὴν τοῦ 'Αριστοφάνους ἐν ὄρνιθι, νὰ ὀπλι- σθῇ καὶ αὕτη ἐν τῇ μάχῃ τῶν Θεῶν κατὰ τὸν Γίγαντων καὶ πολεμῆσας ἐφόνευσεν τὸν Γίγαντα Πορφυρίωνα, εἶχε δὲ καὶ ἐπιγραφὴν τὸ ἄγαλμα τοῦτο εἰς τὴν βάσιν κατὰ Μελέτιον τὸν γεωγράφον, τὴν ἐπομένην: «τὰν χεῖρα ποτὲ φέροντα δεῖ τὰν τύχην ἐπικαλεῖν». Ὅστις δηλαδὴ φέ- ρει τὴν χεῖρα τοῦ πρὸς τὸ ὄπλον πρέπει νὰ ἐπι- καλεῖται πρὸς βοήθειάν του τὴν τύχην, ἐννοεῖ δὲ ἴσως ὅτι ἡ μάχη καὶ τὰ ὅπλα νὰ ἔχωσι βοήθην τὴν τύχην διὰ τῆς ὁποίας καὶ ἡ 'Αφροδίτη ἐνί- κησε καὶ ἐθανάτωσε τὸν Πορφυρίωνα.

Ὁ βωμός αὐτὸς ὑφίστατο κατὰ τὸν Νικό- στρατον καὶ ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος, ὁ δὲ Κι- κέρων ἐν τῷ περὶ Θεῶν φήσεως, διηγεῖται ὅτι εἰς τὸ ἄγαλμα τῆς Θεᾶς ταύτης, ἦν κατασκευα- σμένον ἐν εἰδεί παιδίσκης γυμνῆς κεκοσμημένης τὴν κεφαλὴν μὲ ρόδα, κρατούσης μὲ τὴν δεξιὰν κόγχην μεγάλην καὶ περιστρεφάμενην περὶ αὐ- τήν. Ἡ περιγραφὴ αὕτη, ἡ τοῦ Κικέρωνος οὐ μόνον προσημαρτυρεῖ ὅτι ὁ βωμός αὐτὸς ὑφίστατο καὶ ἐπὶ Αὐγούστου ἀλλὰ καὶ ὡς ἀξιοπιστότατος δὲν δίδει ἀμφιβολίαν ὅτι τὸ ἄγαλμα κατ' ἐκεί- νην τὴν ἐποχὴν ἦτο τοιοῦτον, καὶ ἐπειδὴ ἦν διά- φορον τοῦ περιγραφομένου ἀπὸ τὸν Πausanias φαίνεται ὅτι τὸ παλαιὸν ἐκεῖνο ἄγαλμα νὰ ἔ- παθῃ τι ἢ ἐν καιρῷ ἀλώσεως τινὸς ἔγεινε λάρυ- ρον ἢ κατεθραύσθη ὑπὸ σεισμοῦ ἢ ἐξηφανίσθη ὑπὸ τινος ἄλλου συμβεβηκότος καὶ διὰ ταῦτα μετε- ποιήθη εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο περιγραφόμενον εἶδος.

Αὐτὸ παρίστανει τὴν ἐπίγειον 'Αφροδίτην, καθότι καὶ τὰ ρόδα καὶ αἱ περιστρεφαὶ ἦσαν καθιε- ρωμένα ὡς καὶ ἄλλα τινὰ εἰς αὐτήν, ἐνῶ τὸ πρῶτον ἐπαρίστανε τὴν Οὐράνιον. Αὕτη μυθο- λογεῖται νὰ ἦναι θυγάτηρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ φω- τὸς ἦτις ἐμπνέει εἰς ὅλα τὰ κτίσματα ἔρωτα σύ- φρωνα καὶ ἀπληλαγμένον πάσης αἰσθητῆς ἡδονῆς, ὥστε διὰ ταύτης ἐννοεῖται ἡ ἐν τοῖς κτίσμασιν ἔμφυτος ἔρως διὰ νὰ συνεννοῦνται πρὸς ἀλλήλα ἐκαστον, πρὸς ὃ ἔχει ἀναλογίαν πρὸς αὐξήσιν καὶ συντήρησιν τοῦ παντός.

Διὰ τοῦτο νομίζω νὰ ἦναι ταυτοσήμαντος ἡ Οὐράνιος 'Αφροδίτη καὶ ὁ πρεσβύτερος 'Ερως, διότι τὰ αὐτὰ ἀπαράλακτα ἰδιώματα ἀποδίδον- ται καὶ εἰς τὸν πρεσβύτερον καὶ τὴν Οὐράνιαν, ἡ δ' ἄλλη, ἡ καὶ ἐπίγειος καὶ πάνδημος καλου- μένη, μυθολογεῖται νὰ ἐγεννήθη ἐκ τῶν αἰδούων τοῦ Οὐρανοῦ τὰ ὅποια ὁ Κρόνος, ὁ υἱὸς τοῦ κό- φας ἐρρίψεν εἰς τὴν θάλασσαν. Ταῦτα ἐπιπλέοντα καὶ συντροφευμένα ἀπὸ θαλάσσιον ἄφρον, τὰ ἐδέχθη μία κόγχη, καὶ μετὰ τούτων τὸν τρόπον ἐ- γεννήθη ἡ Θεὰ αὕτη ἥτις ἐξεβράσθη ὑπὸ τῶν κυ- μάτων εἰς τὰ Κύθηρα ὡς μία παιδίσκη ἀπερι- γράπτου καλλονῆς, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀναδυο- μένη καλεῖται. Αὕτη δὲ ἦτον αὐτουργὸς τῶν ἐρωτικῶν μίξεων τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀσελ- γειῶν, ἐν ᾧ ἡ πρώτη ἦν ἔτι ἔφορος καὶ τῶν τι- τίων γάμων.

Διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἐν 'Ηλιδι ἄγαλμα αὐτῆς, κατασκευασμένον παρὰ τοῦ περιφρόνου Φειδίου ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλεφαντίνου εἶχε καὶ μίαν χελώνην ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν ἐπατοῦσε τὸ ἄγαλμα μετ

(β) Πausanias Β'. α'. Παρὰ δὲ Φοινίκων Κυθή- ριοι μαθόντες σέβουσι.

(γ). Πausanias Βιβλ. Θ.

Τὸ δὲ 'Ιερόν τῆς 'Αφροδίτης, ἀγιώτατον καὶ ἱερόν, ἀφ' ὅσα παρ' Ἑλλήνων ἀρχαιοτάτα, αὕτη δὲ ἡ Θεὰ ἔξονον ὀπλισμένον.

Πausanias Βιβλ. Γ'. περὶ Βιωτικῶν τὴν μὲν οὐρα- νίαν ἐν ἔρωτι καθαρῷ καὶ ἀπληλαγμένην πόθου σωμα- των, πάνδημον δ' ἐν ταῖς μίξεσιν.

τὸν ἕνα τῆς πόδα διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν σφρω- σὴν καὶ σεμνότητα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ἔχωσι αἱ ὑπανδρὶ γυναῖκες, ὅτι ἡ χελώνη κατὰ Πλού- ταρχον ἦν τὸ σύμβολον τῆς συστολῆς καὶ τῆς σωπῆς. Ἀμφοτέρως ταύτας παρέστησαν καὶ ὁ Πausanias λέγων ὅτι, ἡ μὲν Οὐράνιος ἐδοξά- ζετο κατὰ τὸν καθαρὸν ἔρωτα καὶ ἀπληλαγμένον πόθου σωματικοῦ, ἡ δὲ πάνδημος εἰς τὰς σω- ματικὰς μίξεις· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἅπανα ἡ 'Ελλάς καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Ρώμη ἐλάτρευσε διαφερόντως τὴν ἀναδυομένην ἐκείνην 'Αφροδίτην ἐκ τῆς θαλάσσης διὰ τὴν εἰς τὰ ἀνθρώπινα πάθη συνη- γορίαν αὐτῆς.

ἀκολουθεῖ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δελτίον τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου

Κ. Α. Κορωναῖος καὶ Σα

Σιταγορά.

Ἡ σιταγορά μας ἀμετάβλητος.

Ἐπωλήθησαν Ταϊγανίου λιθρῶν 59 X 52 1)2 Ἰσμαηλίου λιθρ. 54 1)2 X 46 Νοβορωσ- σίαςκας λιθρῶν 58 X 51 καὶ Σαμψούντας 48— 99 ἀνάλωσιν 3 0)0.

Ἡ παρακαταθήκη ἀνέρχεται εἰς 110,000 κοιλί.

Ἄ λ ε υ ρ α. Σιμιγδάλια 64 AAA 60 1)2 AA 59 γ' 44. πίτυρα ψυλά καὶ χονδρά 14.

Ἄ ρ α θ ὁ σ ι τ ο ς. Βάρνης 20 1)2 Τράντζιτο 'Οδηροῦ 19 καὶ 'Αμερικῆς λευκὸς 25 1)4. με- τρητοῖς.

Ἐλαιόλαδα.

Ἡ ὑπερτίμησις τοῦ συναλλάγματος ἐπέφε- ρεν ζωηρότητα ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν ἐλαιο- λάδων. Ἐπωλήθησαν δὲ Καλαμῶν 1,51. Γυ- θείου 1,45. Κερκύρας 1,44.

Ἀποικιακά.

Ζαχαρεῖς 1,58 Καφρέδες 3,05 — 3,30 κατὰ ποιότητα. Καρολῖνι διαμάντι 118.000, 114. Ἰαπωνίας 102. Ὀρύζια Ἰαπωνίας 91. Ἀμβούργου Α'. 86 ὁμοίως Β'. 81. Ἀγγλίας 65. Βικαλάι Γαλλίας 45 ὁ στατήρ. Ἀγγλίας 39. Σαρδέλλαι λίσσης 78. Χαψία Χαλκίδος 145. Κόλλαι 90—102. Χαρτί γραφῆς Α'. 3,10 Β'. 2,70. Φασόλια λόπια 50. Σησάμι 1,45. Πι- πέρι μαῦρο 3,10 Γλυκάνηρο 1,20 κίμνος 1,40. Σ ἄ π ω ν ε ς Ζακύνθου 49 1)2 ὁ στατήρ ὁ- μοίως πράσινοι 83 λ. ἡ ὀκλ.

Θ ε ῖ ο ν 8,80—8,90 ὁ σάκκος.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 24 Μαρτίου 1898.

Π. Θ. Μώτης.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον τῆς 24 Μαρτίου.

Ἐθνικὰ δάνεια

Τῶν 26,000,000	δρχ.	455.—
Τῶν 120,000,000	»	288.—
Τῶν 170,000,000	»	290.—
Τῶν 135,000,000	»	320.—

Ὁμολογίαι καὶ Μετοχαὶ

Ἐθνικῆς λαχειοφ.	δρχ.	613.—
» Θεσσαλίας	»	111.—
Ἐθνικῆς Τραπεζῆς		3.320.—

Συνάλλαγμα

Ἐπὶ Γαλλίας ὀψεως	1,43
λίρα Ἀγγλίας	35,50
» Τουρκίας	32,60
Εἰκοσόφρακον	28.40